

Divadelní Kojječák

aneb Vypadá jako vrána, a je to Divadelní Kojječák

03/18

pátek

ročník 9

... u čeho budete vypadat jako vrána zítra

11.00 / Divadelní spolek Kroměříž - UTÍKEJ, NITUŠKO

14.00 / Dobrovolné divadlo Tovačovské Tovačov - SRNKY

17.00 / Divadlo Blic Ostrožská Nová Ves - NAHÉ SLOVÁCKO

20.00 / DS ASpol SVČ Lužánky Brno - KAFE A ČURPAUZA

22.00 / Večírek Divadelního Kojetína - harmonika MARTIN PŘICHYSTAL

DIVADELNÍ HOROSKOP NA PÁTEK

Váhy

Váš dnešní klid a rovnováha budou narušeny nečekanými požadavky partnera, který po vás bude chtít, abyste večer zašli na představení Na tý louce zelený. Vy byste dnes ale raději odpočívali na gaučku, protože za sebou máte těžký týden, kdy jste museli chodit do práce a v podvečer ještě nakonec na squash a tenis, které máte předplacené. Budete muset zvážit všechna pro a proti a porovnat, jestli vám nepohodlí, které vám způsobí přesun z gaučku na Sokolovnu, přinese více trápení, než když odmítnete doprovodit partnera na kulturní večer.

CITÁT DNE

*“Vy zase chcete recenzi?
No to si ze mě děláte prdel.”*

*Petra (Né)Richter Kohutová
(2016)*

DÍVKA ČÍSLA 3

ÚDOVNÍK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Milý deníčku,

druhý den přehlídky probíhal v rozpačitém duchu, jelikož jsme obdrželi stížnost, o které už v deníčku raději nebudeme psát. Stejně se Sokolovna letos zavře, na zimu prodáme kravku a na jaře už Koječák nezaseje. Dopoledne začalo tím, že přišlo gymnázium na představení Detektor lži od Dramkrou Opava, na kterém jsme byli upozorněni, že si máme dávat pozor, abychom nezkazili studenty gymnaziální sekce, kteří nám byli zapůjčeni na výpomoc s rozhovory a recenzemi, a abychom je vrátili ve stejně slušném stavu jako před přehlídkou.

Odpoledne Milanovi volal pán z rohlasu, jestli může přijet natočit příspěvek do muzea o expozici Ztracená tvář, z čehož byl Milan úplně zmatený, jelikož teď máme divadelní přehlídku. Pánovi to prý ale nevadí a jestli teda může přijet natočit tu přehlídku, že prý je jedno, co to bude. Poté začaly Šírový první problémy s InDesignem, jelikož se mu zdálo, že mu InDesign schválně dělá jiné okraje na straně šest než na straně osm, a když se na to podívala Svača, tak InDesign dal ty okraje rychle do pořádku.

Potom se ještě řešilo, že Svači přišla mailem spamová nabídka na moltony a dekomoltony a Svača neví, co to je. Naše oblíbená kamarádka a dodavatelka Lenka Šípková Blažková nám jako již tradičně přinesla štangli salámu (nebo je to tradiční klobása?). Pak jsme se dozvěděli, že paní hasičce Emilce nevzešly všechny papriky a že stréc Milan už nemá ani slov a to má dojet rozhlas. Našel si tedy na internetu alkoholické počítadlo a v něm si naplánoval, kolik panáků a piv do večera ještě vypije, aby se mohl dostat ze Sokolky domů. Potom si to stejně rozmyslel a prohlásil, že nikam nejde, protože chce noční příplatek.

OMLUVA

Na základě požadavku pana Tomáše Krauchera z Divadla Pohádka Praha se omlouváme za uvedení informace v Divadelním Koječákově čísle 02/2018, strana 3, rubrika Údovnik Divadelního Koječáka, že si Divadlo Pohádka Praha omylem odvezlo tři ručníky z hotelu Pivovar. Tuto informaci ve svém článku napsala autorka Hana Hášová a inkriminovaná část článku byla odstraněna na webových stránkách.

Divadelní Koječák

RECENZOR

aneb Včera jsme viděli

Dramkrou Opava

Detektor lži

Autor a režie: Jakub Plaskura

Detektor lži aneb Modelové odhalování hříšné minulosti

Detektor lži podroben recenzoru, zvláštnímu to přístroji Divadelního Koječáka, který spouštím krátce po půlnoci, abych stylem takřka automatického psaní rekonstruoval řečené při krátkém povídání se souborem po inscenaci, interpretoval viděné a případně zmínil cos o minulosti a budoucnosti recenzorem nasvětleného představení.

Opavští studenti Slezské univerzity v chudičkových poměrech (ach, chvalme chudé divadlo bez prostředků, neb v omezení přeci se mistr ukáže) provozují s talentem, pílí a odhodláním divadelní soubor DRAMKROU a pokouší se v něm systematicky o autorskou tvorbu. Opírají se z větší části o hry Jakuba Plaskury, gurua souboru, který podle všeho patří k hlavním hybatelům divadelních aktivit tohoto seskupení. Detektor lži je možné vnímat spíše jako modelovou hru. Pohřeb šéfa jedné firmy Jana Boháče (ach, to nomen omen, bohaty Boháč firmu řídí) svede dohromady pět pozůstalých, čtyři firemní zaměstnance a šéfovu manželku k jednomu stolu. Během onoho postpohřebního setkání vyhřezne až se sopečnou eruptivností minulost všech postav (tu ztráta důležitého firemního kontraktu, tu nevěra, tu kleptomanie, tu domácí násilí). Valí se to na diváka bez oddechu jedno přes druhé,

až se množství odhalení jeví jako těžko uvěřitelné balvany, které na jednu firmu padnout snad ani nemohou. Možná také proto hra modelová: je zároveň jakýmsi přímým odsudkem konzumního způsobu života zbohatlíků (promiňte onu třídní formulaci), jimž rychle vydělané peníze zdeformovaly charaktery. Herci hrají své postavy civilně, s citem a úsilím o uměření, až filmové herectví. Situace této postpohřební seance je prolínána monology postav k publiku, jimiž postavy nejčastěji dopovídají a dovysvětlují svůj postoj k odhalené minulosti.

Jakub Plaskura se jeví v inscenaci jako zručný režisér, daří se mu setřást všechny herecké výkony do jednotného hereckého stylu, používá minimalistické prostředky, věří slovům své hry, takže pohyb postav nikdy nepůsobí bez motivace. Jakub Plaskura jako dramatik se jeví jako konstruktér modelového světa zaměstnanců, daří se mu budovat samotné okamžiky odhalení minulosti, ale svou hrou nám neumožňuje vidět postavy víceznačněji. K odhalení se dostáváme až příliš přímočaře, vidíme postavy jen minimálně bojovat o to, aby vyjevená pravda o minulosti byla jako pravda přijímána, nestřídají se okamžiky humoru, naděje s hořkými a tragickými situacemi.

Ve své podstatě nejde ani tak o detektor lži, ale detektor pravdy. Postavy ve hře samotné už o své minulosti nelžou, jsou jen odhalovány jejich lži, jichž se dopouštěly v minulosti. Určitě by hru obohatilo, kdyby se postavy musely vypořádávat také s tím, že některé postavy lžou přímo po pohřbu. Ale možná by to pak byla jiná hra. DRAMKROU jako soubor jeví se mi perspektivní. Jakub Plaskura je už v pátém ročníku a větry a vánky osudu (ach, to užití literárních klišé) jej zavějí patrně někam pryč, daleko od opavských luhů a hájů. A kdo bude potom vsoukávat ostatní studenty do světa svých her? Těším se na nástupce, těším se na zranění dalších autorů. Je dobře zaseto.

Vladimír Fekar

KOLOKVIUM s diváky po představení

Radana Nosková

Na kolika divadelních představení jste už letos byla?

Letos na prvním.

S kým většinou navštěvujete divadlo?

Chodím sama, s partnerem, s kamarádkami nebo se školou.

Zařadila byste tohle představení spíše mezi ty lepší, nebo horší?

Bylo to spíše pro tu mladší generaci, asi proto na to šli právě studenti středních škol. Sama bych asi nešla.

Kterou z postav byste na základě její osobnosti vyhodnotila jako nejlepší a nejhorší?

Nejlepší se mi zdál ten Jakub, jak na konci zemřel. A nejhorší asi Lukáš.

Eva Mlčochová

Co vás na tomto představení zaujalo?

Přemýšlela jsem o tom, jaké by to bylo v hodinách s žáky. Jaké by to bylo, kdybychom si říkali jenom pravdu, co si o sobě myslíme a tak. Každopádně by to bylo zajímavé.

Líbilo se vám, jak toto téma herci zpracovali?

Líbilo se mi to, akorát jsem vzadu občas špatně slyšela. Každopádně si myslím, že řešili věci naprosto aktuální a taková pětiminutovka upřímnosti každý den... No, nevím, jestli by to bylo v pořádku.

Čtete pravidelně Divadelního Koječáka?

Vždycky, když jsem se k němu dostala, tak jsem ho ráda přečetla, protože je vtipný a nad věcí a znám lidi, kteří ho dělají, a mám je ráda.

Josef Kusák

Jak se ti líbilo tohle představení?

Líbilo se mi hodně, moc.

Znáš Divadelní Kojetín? Plánuješ jít ještě na další představení?

Ano, znám. Plánuju jít dneska na Maryšu.

Co tě nejvíce zaujalo na tomhle představení?

Každá postava měla velmi dobře propracovanou osobnost a herci předvedli skvělé výkony.

Čteš Divadelního Koječáka?

Nečtu, ale určitě teď začnu.

KOLOKVIUM

s tvůrci po představení

Jakub Plaskura

Jste na Divadelním Kojetíně poprvé?

Loni jsme tu byli poprvé, teď už podruhé.

Jak se vám tady líbí herecké zázemí?

Líbí se nám tady strašně, právě proto jsme chtěli přijet znovu. Já jsem tady loni sice nebyl, ale kluci, kteří tady byli loni s chlapeckou inscenací, říkali, že je to tu super. Od jeviště přes hlediště až po organizátory.

Jak se vám tedy poprvé hrálo u nás v Kojetíně?

Když jsem přijel, tak napoprvé mi ten prostor přišel hrozně velký, až jsem se toho bál. Ale potom jsem si říkal, jak se rozestavěla ta scéna, že to vypadá super. Bál jsem se akustiky, ale i akustika byla v pohodě. Ono, popravdě, hrát pro gymnázia je vcelku nevděčné, protože někteří studenti jsou trošku neurvalí, ale myslím si, že to bylo v normě a nijak špatně se neprojevovali, takže mně se hrálo hodně dobře.

Jak se vám hrála tato hra vzhledem k tomu, že jde o drama?

Myslím, že je mnohem těžší udělat dobrou komedii než dobré drama. Myslím, že celkově jsme do toho dali kus nějakého osobního já. Tu hru jsem psal já, protože mně osobně vadí taková ta tendence, jak si dneska lidi lžou, a tak jsme se to snažili brát jako takové poselství, že chceme lidem něco předat. Právě v tomhle ohledu se nám to hraje dobře a z mého pohledu je to asi naše první nebo druhá nejoblíbenější inscenace.

RECENZOR aneb Včera jsme viděli

DS Osvětové besedy Velké Bystřice

Kapky medu

Autor a režie: Martin Kurek

Velkobystřický soubor je v Kojetíně stálící, málokterý ročník divadelní přehlídky se obešel bez jeho účasti. Po loňském vynikajícím Probuzení jara a předchozím Sigarevovi, Arrabalovi či Feydeauovi přivezl hořkou komedii Kapky medu autora Martina Kurka, který kus zároveň režíroval a podílel se zásadně i na dalších složkách

výsledné inscenace (např. na dotvoření hudby). Sama předloha je postavena na vtipných, slušně pointovaných dialozích, nicméně trpí jistou nezacíleností ve směřování situací a nepřesností v pojmenování tématu. Když se k tomu přidá žánrová rozpačitost a nepřesné motivování herců (všech pět účinkujících

odvádělo dobrou práci, ale každý z nich byl jakoby "z jiné komedie"), vzniklo představení, jež vzbudilo více otázek (např. jaký je vztah mezi lidským a včelím světem, co přináší postavám přecházení mezi nimi atd.) než divácké rozkoše. Jak pravil kolega Mátl bezprostředně po skončení Kapek medu - "škoda".

Petra Richter Kohutová

KOLOKVIUM

s diváky po představení

František Řezáč

Kolikáté představení Divadelního Kojetína už jste letos navštívili?

V letošním ročníku to bylo druhé divadelní představení.

Kolik jich ještě plánujete navštívit?

No tak nejméně každý den jedno.

Jak se vám toto představení líbilo oproti tomu prvnímu, které jste viděl?

Já myslím, že je můžeme srovnat na stejné úrovni. Samozřejmě, že na prvním místě mám představení domácího souboru, tedy včerejší představení, které bylo lepší než jeho premiéra. Pokud to srovnám s premiérou, bylo vidět, že se herci lepší a rostou s každým představením. Toto představení bylo samozřejmě svým způsobem zábavné, ale také poučné.

Co byla podle vás hlavní myšlenka tohoto díla?

Že dobro musí být po zásluze potrestáno, ale zde to bylo trochu opačně, že nakonec vždycky ta žena, v tomto případě samoživitelka, má šanci zvítězit, pokud ona sama nezahodí flintu do žita, ale snaží se udržet si své místo na slunci.

KOLOKVIUM

s herci po představení

Marie Lukášová

Pokolikáté jste dnes hrála v Kojetíně?

Pro mě to bylo první představení.

Jak se vám zde líbí?

Šatny supr, jeviště supr a diváků bylo – na to, že jsme hráli ve čtyři – víc, než jsem čekala. Rozhodně nejsem nespokojená. A máte tady výbornej chleba se sádlem.

Pokolikáté jste už hráli tuto hru?

V upravené verzi podruhé a předtím ještě dvakrát v lehce jiné verzi.

Co bylo v té první verzi jiné?

Upravovali jsme délku, dynamiku některých scén a trochu očesávali vedlejší dějové linky. Původně to byla delší stopáž s přestávkou, ale protože děj je složitý

a jde vlastně o dva paralelní světy, tak se v tom divák lehce ztrácel. Snažili jsme se zpřehlednit mu cestu dějem.

Jaroslav Magdon

Pokolikáté hrajete v Kojetíně?

V Kojetíně nejmíň popáté, ale možná to bylo už vícekrát.

Vracíte se sem rád?

Ano, je tady pěkně, velké jeviště, dobře se tady hraje.

Jak byste vy sám hodnotil vaše dnešní představení?

V podstatě jsem spokojen. Akorát zrovna dneska se mi podařilo, že jsem si na konci nemohl vzpomenout, jak se řekne „snůška“. Ale jinak to bylo průměrné. Lidi to brali, asi pochopili, o co se jedná.

Jak si vysvětlujete myšlenku tohoto díla?

Je to taková trošičku alegorie, která z pomoci toho, že se lidé převtělují do včel, něco znázorňuje. Tím, jak se včely chovají v úlu a jak se k sobě chovají navzájem, se má ukázat, jak by se lidi měli chovat k mezi sebou. Také to alegoricky znázorňuje špatné lidské stránky.

RECENZOR

aneb Včera jsme viděli

Divadlo 6. května Holešov Maryša

Autor: Alois a Vilém Mrštíkové

Režie: Konrád Popel

Obsáhleji představovat divadelní hru bratří Mrštíků Maryša, by bylo zbytečné plýtvání místem. Jedná se, zcela jistě, o jeden z nejznámějších kusů české klasické dramatiky (hned vedle Lucerny či Strakonického dudáka) se stále platným přesahem pro současnost.

Není již ovšem zcela jisté, zda kromě názvu a slavné scény s otrávenou kávou o ní všichni vědí víc. Určitě není zcela od věci zmínit, že o její „popularizaci“ se svého času vtipně postarali pánové Lábus a Kaiser ve slavné parodické scéně z televizní estrády Možná přijde i kouzelník. A zde potom vyvstává otázka, zda jí tím nevykonali službu takříkajíc „medvědí“.

Stejně jako díla světových klasiků, tak i Maryša logicky vybízí k inscenování a svádí k netradičnímu či chcete-li modernímu pojetí, a to klidně až k hranici divadelního experimentu.

A že jde i o lákavé téma, dokazují četná uvedení, a to jak na profesionálních, tak na amatérských, či chcete-li ochotnických divadelních prknech.

Divadelní spolek D6K Holešov se, prostřednictvím režiséra Konráda Popela, vydal na půl cesty. Zachovali tradiční ráz původní předlohy včetně jazykové podoby, ale použitím jistých výrazných inscenačních prostředků ji částečně aktualizovali a velmi zdařilými škrty ji dostali i do příjemné časové stopáže bez ztráty jakékoliv nezbytné informace.

Snad nejvýrazněji vše rezonuje ve scéně odehrávající se v hospodě. Zde spíše u jakéhosi venkovského obchůdku (stánku), kde se místní scházejí na jednoho „lahváče“, u kterého řeší s celou obcí své existenční starosti. Aktualizace je to tak důmyslná, že až evokuje krutost sociálně kritických filmů Bohdana Slámy, a tím jakoby pomyslně nabízí klíč k pochopení příběhu Maryši jako nadčasového příběhu o promarněnosti lidského života, o vyprázdňenosti citů a nemožnosti či lépe neschopnosti vymanit se ze

svého sociálního prostředí. A to ani za cenu smrti.

Výraznou složkou holešovské inscenace je herecký projev, a to zejména u ženské části souboru. Obzvláště Alena Směšná v roli Strouhalky a Bohdana Hýžová v roli hospodské, vévodí inscenaci naprosto (a bezezbytku) uvěřitelným civilním hereckým projevem. Jedním dechem ovšem dodávám, že i u všech ostatních herců jsme byli svědky takřka excelentních výkonů, a to včetně „němého muže“ sedícího pod kabáty.

Tak tedy. S drobnou výtkou ke zvolené scénické hudbě, která je sice velmi emotivní, ovšem její opakované používání nemá z mého pohledu jasnější opodstatnění, s malinkou výtkou k nepatrným technickým chybám (např. viditelně přecházející herci za scénou) a úplně nejmenší, až takřka drobounké poznámce směrem k představitelce Maryši, kdy jsem (dáma promine) až romanticky zasněně zatoužil po ještě výraznějším vnitřním projevu vzdoru, musím konstatovat, že jsme byli svědky představení inscenace, jejíž zhlédnutí mohu s radostí doporučit každému, kdo Maryšu ještě neviděl a zdráhá se na ni zajít. Rozhodně si pochutná. Tahle káva totiž ztuchlá není.

Vladimír „Altán“ Mátl

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Veronika Mračková

Četla jste Maryšu?

Nečetla.

Jdete cíleně na Maryšu, nebo jste si představení vybrala spíše náhodou?

Jsem na to zvědavá. A taky dělám taxíka a doprovod.

Jaké máte od představení očekáváníí?

Že se konečně dozvím, o čem to je.

Zuzana Krybusová (Přerovský deník)

Četla jste Maryšu.

Tak to je podpásovka, to jsem teda nečekala. No, nečetla.

Takže jdete schválně na Maryšu, abyste to dohnala?

Jdu přesně proto, protože je to Maryša a strašně mě to zajímá, hrozně se na to těším.

Jaké od toho máte očekáváníí?

Obrovský, doufám, že to bude úžasný, úplně wow.

Lucie Krybusová

Četla jste Maryšu?

Ne.

Znala jste alespoň ten příběh, nebo jste se s dílem setkala úplně poprvé?

Znala jsem příběh, věděla jsem, jak to dopadne a o čem to zhruba je.

Jaké jste měla očekáváníí?

V podstatě žádné. Prostě jsem se přišla podívat, protože jsem byla zvědavá, jak to může vypadat.

A jak se vám to tedy líbilo?

Příběh mě nijak nepřekvapil, protože jsem ho znala.

Akorát mě překvapilo, že hlavní herečka byla o něco starší než Maryša v knížce. Ale rozhodně měla herecké kvality.

KOLOKVIUM

s herci po představení

Jan Dobeš

Hrajete na Divadelním Kojetíně poprvé?

Jsem tady podruhé. Poprvé jsem tu byl už možná před osmi lety, už je to dlouho.

Jak se vám dnes hrálo?

Dneska se mi hrálo úplně fantasticky. Máte tady skvělé obecenstvo. Naposledy jsme hráli spíš pro porotu a bylo tady málo lidí, teď bylo určitě víc lidí. Večerní čas je lepší a posledně jsme hráli někdy dopoledne, pro víc lidí se hraje určitě líp.

Jaký je rozdíl mezi premiérou a reprízami?

Premiérové obecenstvo je vždy laskavější, když hrajete doma, je to vždycky zase úplně o něčem jiném, než když hrajete pro někoho cizího. Je to velký rozdíl. My navíc máme ještě alternace hlavní role Maryši a teď jsme měli navíc ještě alternace dalších rolí.

Proč zrovna Maryša?

Máme v souboru převahu žen, nemáme chlapy, takže se musíme přizpůsobit adekvátně členům souboru tak, aby si všichni zahráli a byli spokojení.

Četl jste Maryšu, nebo jste se s dílem setkal až díky divadlu?

Všichni tvrdí, že Maryša je profláklej kus, který všichni znají, ale když jdeme jaksí do důsledku, tak zjistíme, že Maryšu nikdo nezná. Všichni znají jenom pár frází z Kouzelníka Kaisera a Lábuse, kterým se jako všichni strašně smějí... Ten náš text se ale hodně proškrtal, ze dvou a půl hodiny máme padesát minut, kdy řekneme všechno. Je tam prostě osekaný takový ten folklór a některé zbytečnosti, řekneme. Šli jsme – nebo spíš režisér šel – prostě opravdu na dřev a my jsme ho přesvědčovali, že tam bude něco chybět, a nakonec zjišťujeme, že je to takto neuvěřitelně silné, že to má co říct a je o čem hrát.

Dělalo vám při učení textu problém nářečí?

Ne, ani ne. Jak komu, učení textu je obecně problém, to nářečí ani moc ne.

INTERVIEW S POROTCEM VLADIMÍREM „ALTÁNEM“ MÁTLEM

Vladimíre, působíš tady jako porotce poprvé, tak nám na úvod prosím řekni něco o sobě.

Asi by bylo dobré popsat moji cestu k divadlu. Ve školce jsem krásně recitoval, pak jsem na dramatickou tvorbu úplně zapomněl a až na základní škole jsem v sobě náhle objevil touhu dělat divadlo. To bylo za hluboké totality a já jsem tehdy v bláhové naději napsal do přihlášky na střední školu, že chci jít na hereckou konzervatoř.

Načež si mě zavolał ředitel školy a zeptal se mě, jestli nejsem blázen – s mým ráčkováním a s tím, že vůbec nejsem nijak angažovaný, takže co bych jako dělal v tomhle odvětví, a doporučil mi, ať jdu na průmyslovku nebo ať se jdu učit havířem nebo do armády. To jsem samozřejmě nechtěl a ta moje marná touha vyústila v to, že jsem se v podstatě nikam nedostal a skončil jsem jako prodavač motorových vozidel. Do té doby jsem o autě věděl jen to, že má volant a čtyři kola a to bylo asi tak všechno. Nicméně jsem potom k tomu oboru přilnul, dodělal jsem si později střední školu a kromě toho, že jsem byl vždycky bavič, když se někde pilo a zpívalo, tak jsem k divadlu neměl žádné tendence. Až v době, kdy jsem se blížil ke své třicítce, možná už jsem ji i překročil, mě jednoho dne navštívila u nás ve firmě paní, která dělala inzerci do našich regionálních novin, a mezi řečí jsme se dostali k tomu, jestli mám rád divadlo a že ona ochotnické divadlo dělá a že by mě pozvala na premiéru. Tehdy zmínila Zmatkaře z Dobronína, které jsem znal a chodil jsem na jejich představení, a tak jsem jí řekl, že se přijedu podívat na nějakou zkoušku. Oni tehdy zkoušeli Babičku s Petrem Žákem, který byl v té době uměleckým šéfem Horáckého divadla v Jihlavě. Vešel jsem do poloviny čtené zkoušky a režisér Petr Žák mi hned během té první zkoušky určil roli psa Sultána. Načež jsem si říkal, že pro začátek tam budu ležet a budu si líně lízat kulky, tak jak to Božena Němcová napsala, a bude to fajn seznámení s divadlem. To jsem netušil, že Sultán a Tyrl budou vypravěči celého příběhu a že hra bude pojata tak, jak to vidí dvě slavná psiska. Takže jsem hned získal jednu z hlavních rolí. U Zmatkařů jsem zůstal a pak už jsem amatérskému divadlu propadl zcela bezdušně a postupně jsem se přes herecké role dostal i k režii, která mě začala bavit víc než herectví, i když na prkna taky ještě chodím a rád. V podstatě jsem se dostal do situace, kdy jsem začal o divadle přemýšlet a myslel jsem si, že by někoho mohly zajímat moje názory, začal jsem psát amatérské recenze a pár lidí je četlo a říkali, že to vidím docela dobře z pohledu diváka, ne tím úplně vzdělaným odborným pohledem dramaturga nebo vystudovaného divadelního umělce. Pak jsem se s tím dostal do povědomí u širšího spektra lidí.

Momentálně tě více baví režie, nebo herectví?

Já jsem jednou řekl, že už nikdy nebudu hrát. Po jedné roli jsem prohlásil, že už na ta prkna nevlezu. Hlava mi už pořádně nebere, špatně se učím texty a jsem nervózní, což jsem dřív nebyval, trpím trémou. Na druhou stranu, když dostanu nabídku, která se nedá odmítnout, tak tu hereckou roli vezmu, což se teď zrovna stalo, když nám František Zborník nabídl jednu jeho autorskou záležitost. Oslovil mě přímo, takže jsem ho nedokázal odmítnout, a doufám, že jsem udělal dobře a vyleze z toho něco pěkného.

Dokážeš si vybavit svou nejlepší roli, která v tobě zanechala největší vzpomínky?

Pro mě nastal největší zlom s příchodem Ládi Valeše z Rádobydivadla Klapý

---

a s Petrem Coufalem, se kterým jsme zrovna hráli ta psiska, jsme si tehdy vysnili, že bychom chtěli udělat hru Elling a Kjell Bjarne aneb Chvála bláznovství, kterou tehdy uváděli bratři Dlouzí v Praze. Hledali jsme režiséra a napadl nás právě ten Láďa a musím říct, že nám inscenaci tak krásně vybudoval, že z toho byl podle mě jeden z největších úspěchů zmatkařského souboru. Byl to pro mě velký herecký zlom a na tuto roli velmi rád vzpomínám. Pak přišly další role, které mám samozřejmě taky rád. Pokud jde o režii, tak mojí prvotinou byl César a Drana, kterou tady shodou okolností v neděli také uvidíme, a to od kamaráda Romana Švehlíka. Nejvíc si cením své režie hry Zlomatka od Maria Gelardiho, což je inscenace o matce, která drží ve svém bytě svého homosexuálního syna a snaží se ho z této „nemoci“ vyléčit. Ta hra mě oslovila tématem, měl jsem na to i výborné herce, takže tady nastal můj režijní zlom. A velkou radost jsem měl z pozvání do Kroměříže na hostování, kde jsem dělal Slaměnou židli, kterou jste tady na přehlídce taky mohli vidět.

Zajímáš se i o profesionální scénu? Navštívuješ divadla?

Ano, v Jihlavě máme profesionální scénu, Horácké divadlo, což je krajská profesionální scéna, která se potýká stejně jako velká řada těchto divadel na malých městech s dramaturgií, jelikož je potřeba naplnit kasu. To znamená, že buďto hrajete pro diváka, nebo hrajete umění, což se, podotýkám, někdy vylučuje. Tam občas zajdu a samozřejmě si nenechám ujít příležitost, pokud je k vidění nějaký zajímavý kus v jiném městě. Nedávno jsem byl v Praze v Řeznické, občas zajedu i do Brna do Divadla Bolka Polívky. Nejvíc mě ale fascinuje svět amatérského nebo ochotnického divadla. Většina ochotníků hraje od srdce, je to parta lidí, která se pro něco nadchne. Samozřejmě to tak není vždycky, jsou i soubory, které žijí z určité setrvačnosti, což je potom na výsledku znát. Je poznat, jestli soubor makal srdcem.

Řekneš nám ještě něco pěkného k naší přehlídce?

Určitě, já jsem tady měl možnost hrát Chválu bláznovství a hru Dva. Soutěžně jsme tu jako Zmatkaři nikdy nebyli, protože jezdíme na třeštskou přehlídku, ale byl jsem tu právě s kroměřížským spolkem se Slaměnou židlí. Se Svačou se známe taky už nějaký rok, a když mi zavolala, jestli bych se nechtěl stát členem poroty, tak mi to samozřejmě zalichotilo. Na druhou stranu jsem pojal obavu, jestli jsem ten pravý, jestli můžu usednout vedle takových velikánů, jako je Petra Kohutová a Vláďa Fekar, ale беру to jako obrovskou školu. Vidět besedu z druhé strany stolu, když většinou sedávám na té opačné. Možná bych to všem děckám z divadla přál jednou zkusit.

Chtěl bys na závěr něco sdělit čtenářům Divadelního Koječáka?

Chtěl bych zmínit, že v těchto dnech okolo nás kráčí dějiny, my jsme tady zavření v divadle, ale hlavní jsou věci kolem nás. Mým velkým přáním a snem je, aby se lži, intriky, podvody a ubližování odehrávaly jenom na divadelních prknech, pokud už se odehrávat musí. To je můj velký sen, aby lidé pochopili, že život je krásný, že je potřeba ho žít a v zášti a nenávisti se prožít nedá, stojí to za prd. Takže jestli chcete někoho nenávidět, někoho pomlouvat, někomu ubližovat, vybijte si to na jevišti, tam to vypadá dobře, ale ve společnosti je to špatné.

STAROSTOVO CHŘIPKOVÉ OKÉNKO

Moji milí Divadelní Koječáci!

Díky za to, že mi zprostředkováváte kontakt s okolním světem prostřednictvím Vašeho skvělého periodika. Ač ležím s chřipkou, nemůžu se dočkat každého nového vydání. Jste tradičně dobří a vtipní a taky pouční – viz lekce o teple a energii. Asi jste přibrali do svého kolektivu zdatného fyzika, že by mladý Stav? Jedinou nevýhodou je, že při čtení DK se směju, což způsobuje návaly kašle a to bolí.

Na druhé straně tak víc odkašlávám, a tím možná urychlují celý léčebný proces, nastavený paní Dr. Horákovou. Takže, možná návrhy na heslo dne:

Co nevléčí lékař, uzdraví Divadelní Koječák.

Čistota – půl zdraví, Divadelní Koječák – celé zdraví.

Divadelní Koječák uzdravuje.

Mějte se moc fajn a užívejte Divadelního Kojetína!

Váš starosta Jiří Šírek

PROHIBICE V KOJETÍNĚ

Vážený občané Kojetína, dovolujeme si vás upozornit na nečekaný vývoj událostí v naší obci a nejbližším okolí. S příchodem jara chytli Hanáci slinu a stejně jako silničáři nikdy neočekávají sníh v prosinci, místní hospodští nečekali takový nával žíznivých krků do svých hospod. Tato situace vyústila v neblahé následky. Na celém Kojetínsku došlo pivo!

Zachovejte ovšem klid, situace je vážná, ne však zoufalá. Je zde stále jedno místo, kterému se tato katastrofa vyhnula. Oním místem je místní sokolovna, kde shodou náhod právě probíhá festival Divadelní Kojetín. Na baru si pánové mohou dát pivo, zatímco pro dámy máme připravené víno a jiné osvěžující nápoje.

Vyměňte zrnící hospodskou televizi zavěšenou pod stropem za obrovské jeviště,

místo tepláků se hodíte do gala a místo sledování Ordinance vyrazte potleskem podpořit herce některého ze sobotních představení, protože se opravdu bude na co koukat.

Startujeme v 11 hodin hudební fraškou Utíkej, Nituško, ve 14 hodin pak budete mít možnost vidět komedii Srnky, v 17 hodin vám zpříjemní večer komedie Nahé Slovácko a nakonec se vám ve 20 hodin představí divadlo z Brna s komedií Marie Doležalové Kafe a Čurpauza. Zábava však tímto nekončí. Desátou hodinou večerní totiž začíná večírek Divadelního Kojetína, na kterém rozhodně nesmíte chybět. Těšíme se na vás!

Tomáš Stav

KOMIKS

aneb Redaktoři z gymplu

HANKO,
NE, ŽE NÁM TADY TA
NAŠE DĚCKA Z GYMLU
POKÁŽÍTE!

ONI VYPADAJÍ
HROZNĚ SLUŠNĚ,
TO SE NEDÁ ZKAZIT

TAK JENOM,
AŽ VYPADAJÍ
STEJNĚ SLUŠNĚ I PO
PŘEHLÍDCE!

Vladimír Fekar/Kateřina Halenková/Hana Hášová/Petra Richter Kohutová/
Vladimír „Altán“ Mátl/Tomáš Stav/Hana Svačinová/Milan Zahradník

design/sazba: Jan Žmolík/Jakub Šírek

tisk: MěKS Kojetín, 2018, 100 ks, zdarma
<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

měks
kojetín

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák